

“El Crucificado, no otro, es el que ha resucitado. Dios Padre resucitó a su Hijo Jesús porque cumplió plenamente su voluntad de salvación: asumió nuestra debilidad, nuestras dolencias, nuestra misma muerte; sufrió nuestros dolores, llevó el peso de nuestras iniquidades. Por eso Dios Padre lo exaltó y ahora Jesucristo vive para siempre, y Él es el Señor.”
(Papa Francisco. Urbi et Orbi 2021)

paraules del bisbe

NO HI HA MÉS QUE UN SENYOR

† Francesc, bisbe de Menorca

Benvolguts diocesans:

Una antiga fórmula de fe, recollida en el llibre dels Fets, diu que Déu va ressuscitar a Jesús i “el va constituir Senyor (Kyrios)” (2, 36). El que es va fer servent de tots i va assumir la mort en creu –canta un antic himne cristià– ha estat aixecat sobre tot de manera que “tota llengua proclami que Jesucrist és Senyor, per a glòria de Déu Pare” (Filip 2, 11). El Ressuscitat és, veritablement, el Senyor de tot i de tots. Què significa això?

En primer lloc que no som nosaltres els senyors de la nostra pròpia vida. L'home contemporani pensa que és el suprem i últim amo de si mateix: del seu cos, de la seva sexualitat, dels seus béns i fins i tot de la seva pròpia vida. Per això, reclama el dret de decidir sobre la seva vida i la seva mort. Però reconèixer el senyoriu de Crist significa que totes les nostres decisions s'han de madurar, contrastar i adoptar-se a la llum de la seva Paraula i davant Ell. Diu la carta als Corintis: “Per a nosaltres no hi ha més que un Senyor Jesucrist, per qui existeixen totes les coses i per qui també nosaltres existim” (1 Cor 8, 6). Vivim i existim per a Jesús, el Senyor.

Que Jesucrist és Senyor significa, també, que cap ésser humà és amo d'un altre. Les persones tenim una temptació constant de posseir i dominar sobre els altres, d'acaparar, explotar i manipular als altres. Però nosaltres

no som els seus senyors i no tenim cap dret a usar-los com a instruments. Com tampoc som amos de les coses i, per això, els béns de la terra no poden ser utilitzats de qualsevol manera, malgastant-los, consumint sense fre o destruint la seva diversitat i riquesa.

Els primers cristians eren molt conscients que Jesús no comparteix el seu senyoriu amb ningú. Per això es negaven a signar la fórmula que deia “Kyrios Kaisar” (El Cèsar és Senyor), fins i tot a costa de la seva pròpia vida. Per a ells l'únic Kyrios és Jesús, el Messies de Déu. Proclamar a Jesús com a Senyor desafia a tots els poders que volen dominar sobre l'home, imposar les seves idees i sotmetre'l. És lògic, per això, que susciti la sospita i fins i

tot l'oposició de tots aquells que es creuen “senyors” del món.

És important anotar que el senyoriu de Crist ens allibera de les nostres esclavituds i ens atorga una gran llibertat, perquè Jesús és Senyor en forma de servent, no dominant sinó fent-se l'últim i sent esclau de tots. El senyoriu radical de Crist ens dona una gran llibertat en tots els camps. Llibertat davant l'autoritat, que acatem, però sense servilisme; llibertat davant els béns materials, que necessitem i usem, però sense tornar-nos dependents d'ells; llibertat davant l'aprovació dels altres i davant la tirania del “políticament correcte”, una llibertat que ens permet actuar sense haver de renunciar al nostre propi criteri; llibertat, sobretot, davant les nostres pròpies cadenes interiors (vessa, orgull, tristesa, desesperança...)

Finalment, cal subratllar que el senyoriu de Crist és progressiu, que es va realitzant pas a pas en la nostra vida i en el món. Hem de deixar que Jesús sigui el Senyor de tot el nostre ésser: els nostres pensaments, les nostres accions, els nostres projectes. Ell mereix ocupar cada racó de la nostra existència: no sols quan resem, sinó també en els moments de treball o estudi, d'oci o de convivència. En aquesta perspectiva, celebrar la Pasqua és deixar que Jesucrist sigui el nostre únic Senyor.

la notícia

Tots tenim l'oportunitat de ser solidaris en la nostra declaració de la renda

Caritas Menorca anima a tots els contribuents a **marcar les 2 caselles: la de l'Església catòlica i la de Fins Socials**, en la seva declaració de la renda. Gràcies a aquest senzill gest, aquest últim any l'entitat diocesana ha pogut reforçar en la nostra illa el seu acompanyament a les famílies i persones més vulnerables, posant en marxa programes d'inserció laboral, concedint ajudes econòmiques i habilitant pisos socials, entre d'altres.

Així mateix, en el greu context de crisi social i econòmica que esteim vivint a causa de la pandèmia, la campanya de la “X Solidària” d'enguany posa l'accent en la im-

portància que les persones contribuents marquin aquestes dues caselles per ajudar a construir entre tots una societat més justa, inclusiva i igualitària que no deixi a ningú enrere. Caritas Menorca recorda que és possible marcar totes dues caselles, sense que això suposi pagar més impostos ni que l'Agència Tributària ens retorni menys. Duplica la teva solidaritat, marca les 2 caselles. Més informació a la web de Caritas Menorca: <https://www.caritasmenorca.org/>

Algunes persones no donen res

Unes altres només la meitat

A LA TEVA PROPRERA DECLARACIÓ DE LA RENDA

millor2

marca les dues caselles d'assignació solidària. Donaràs l'1,4 dels teus impostos per ajudar a tots.

0,7% + 0,7% = 1,4%

Església Catòlica Fins Socials

900 33 99 99
i a la teva Caritas Diocesana

www.caritas.es
#millor2

Diumenge IV de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols 4, 8-12

En aquells dies Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demanau compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu sebre qui l'ha posat bo, sapigüeu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home, el teniu sà davant vosaltres pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és «la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici.» La salvació no es troba en ningú més, perquè, davall el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

Salm responsorial 117

R: **La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.**

Lectura de la 1ª carta de sant Joan

3, 1-2

Estimats, mirau quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

10, 11-18

En aquell temps Jesús parlà així: «Jo som el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. Es que ell només treballa pel jornal; i no passa ànsia per les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo som el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo conec les meves ovelles, i elles em coneixen a mi, i don la vida per elles. Encara tenc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meva veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb sol pastor. El Pare m'estima perquè don la vida i després la recobr. Ningú no me la pren. Som jo qui la don lliurement. Tenc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles 4, 8-12

En aquellos días, lleno de Espíritu Santo, Pedro dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el Nombre de Jesucristo el Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por este Nombre, se presenta este sano ante vosotros. Él es la «pedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular»; no hay salvación en ningún otro; pues bajo el cielo no se ha dado a los hombres otro nombre por el que debamos salvarnos».

Salmo responsorial 117

R: **La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

3, 1-2

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aun no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

Lectura del santo Evangelio según san Juan

10, 11-18

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da su vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir al lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo las roba y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas. Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»

El Bon Pastor

El quart diumenge de Pasqua ens mostra a Jesús com el Bon Pastor. La figura de Jesús bon pastor es va convertir entre els primers cristians en la imatge més estimada de Jesús. Ja a les catacumbes de Roma se li representa carregant sobre les seves espatlles l'ovella perduda. Ningú està pensant en Jesús com un pastor autoritari dedicat a vigilar i controlar als seus seguidors, sinó com un pastor bo que té cura d'elles.

El «pastor bo» es preocupa de les seves ovelles. És el seu primer tret. No les abandona mai. No les oblida. Viu pendent d'elles. Està sempre atent a les més febles o malaltes. No és com el pastor a sou que, quan veu algun perill, fuig per salvar la vida abandonant al ramat. No li importen les ovelles.

Jesús havia deixat un record inesborrable. Els relats evangèlics el descriuen preocupat pels malalts, els marginats, els petits, els més indefensos i oblidats, els més perduts. No sembla preocupar-se de si mateix. Sempre se li veu pensant en els altres. Li importen sobretot els més desvalguts.

Però hi ha alguna cosa més. «El pastor bo dóna la vida per les seves ovelles». És el segon tret. L'amor de Jesús a la gent no té límits. Estima als altres més que a si mateix. Estima a tots amb amor de bon pastor que no fuig davant el perill sinó que dóna la vida per salvar el ramat.

Els cristians vivim moltes vegades una relació bastant pobra amb Jesús. Necessitem conèixer una experiència més viva i entranyable. No creiem que ell té cura de nosaltres. Se'ns oblida que podem acudir a ell quan ens sentim cansats i sense forces o perduts i desorientats.

Vicent Llabrés

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 4ª Setmana

Dg.25, IV de Pasqua: Fets 4, 8-12 / Sal 117 / Ijo 3, 1-2 / Jo 10, 11-18.

DI. 26, Sant Isidor, bisbe i doctor de l'Església (F): 1C 2, 1-10 / Sal 118 / Mt 5, 13-16.

Dt. 27, Fèria: Fets 11, 19-26 / Sal 86 / Jo 10, 22-30.

Dc. 28, Fèria: Fets 12, 24-13, 5 / Sal 66 / Jo 12, 44-50.

Dj. 29, Santa Caterina de Siena, verge i doctora de l'Església. Patrona d'Europa (F): Ijo 1, 5—2, 2 / Sal 102 / Mt 11, 25-30.

Dv.30, Fèria: Fets 13, 26-33 / Sal 2 / Jo 14, 1-6.

Ds. 1, Fèria: Fets 13, 44-52 / Sal 97 / Jo 14, 7-14.

Dg. 2, V de Pasqua: Fets 9, 26-31 / Sal 21 / Ijo 3, 18-24 / Jo 15, 1-8.

pregar amb els salms

Trobar la pau Sal 121 (120)

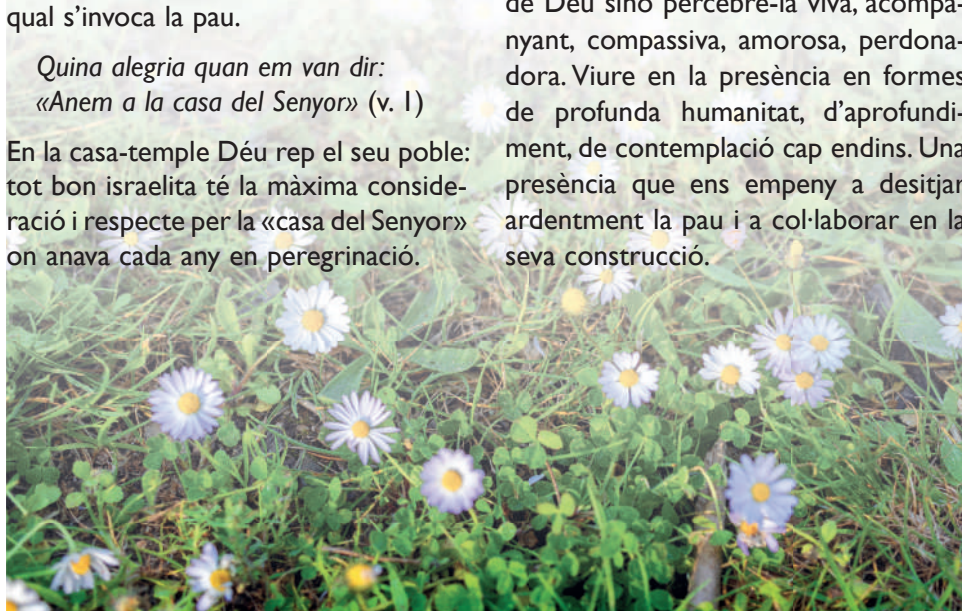
És el cant a Jerusalem d'un pelegrí. El salmista expressa la pròpia alegria mentre espera unir-se als pelegrins que van a la Ciutat Santa. Allí els pobles es troben per lloar el Senyor, perquè és la ciutat de la pau sobre la qual s'invoca la pau.

Quina alegria quan em van dir:
«Anem a la casa del Senyor» (v. 1)

En la casa-temple Déu rep el seu poble: tot bon israelita té la màxima consideració i respecte per la «casa del Senyor» on anava cada any en peregrinació.

Augurau la pau a Jerusalem:
«Que visquin segurs
els qui t'estimen» (v. 6)

L'univers està ple de la teva presència. L'exercici no és treballar la presència de Déu sinó percebre-la viva, acompanyant, compassiva, amorosa, perdonadora. Viure en la presència en formes de profunda humanitat, d'aprofundiment, de contemplació cap endins. Una presència que ens empeny a desitjar ardentment la pau i a col·laborar en la seva construcció.

“Querida Amazonia”

Santedat i litúrgia

La inculturació de la litúrgia ha de ser un camí cap a la santedat per als pobles de l'Amazònia: una litúrgia que respecti, incorpori i estimi valors, símbols culturals i expressions religioses d'aquestes comunitats, i que les condueixi cap a una espiritualitat centrada en un únic Déu i Senyor, que de cap manera és aliè a les necessitats i a les angoixes humanes i al desig de tota persona a gaudir de la bellesa, la felicitat i la pau. Avui és indispensable mostrar que la santedat no deixa a les persones sense forces, vida o alegria.

Els sagraments són, sens dubte, un mitjà d'especial valor per treballar aquesta inculturació, ja que en ells s'uneix el diví i el còsmic, la gràcia i la creació, la celebració i la festa, el cel i la terra, la vida i la Vida, i permeten així recollir en la litúrgia molts elements propis de l'experiència vital dels indígenes,

com el contacte amb la natura o els cants, balls, ritus i símbols que els configuren.

És amb els més pobres i exclosos de l'Amazònia que l'Església ha de ser especialment sensible com a Mare que consola, comprèn i estima als seus fills més necessitats, cuidant de no jutjar-los i abandonar-los, i fent l'impossible per a apropar-los a la misericòrdia de Déu. Es fa necessari idò comptar amb testimonis d'una santedat feta d'encontre i d'entrega, de contemplació i de servei, de soledat receptiva i de vida comú, d'alegre sobrietat i de lluita per la justícia. Testimonis amb rostre amazònic, cridats a interpel·lar l'Església universal.

Justícia i Pau de Menorca
justiciaipau@bisbatdemenorca.org

Rome Reports

Missa dominical en una comunitat indígena del Brasil (2019)

l'entrevista a:

ALEJANDRO RIO CARRERAS

Alejandro Río Carreras és col·laborador al diari Menorca. Director de l'Oficina per a la recepció de denúncies i acompanyament de víctimes. Per conèixer de què tracta aquest tema, li fem algunes preguntes...

Alejandro, què és l'oficina per a la recepció de denúncies i acompanyament de víctimes?

-El Bisbat de Menorca s'uneix a la lluita del Papa Francesc i de tota l'Església contra la plaga dels delictes d'abusos sexuals, que tan greument ofenen a Déu i causen greus danys físics, psicològics i espirituals en les víctimes. És un escàndol, els casos que han aparegut aquests anys són del tot inadmissibles. No es pot amagar o encobrir un delicte, pensant que així es defensa a l'Església. Al contrari. S'ha de prevenir que hi pugui haver abusos i actuar de manera clara i decidida a favor de les persones que els hagin patit. Qualsevol persona implicada en algun cas d'abusos a menors o persones vulnerables, per part de clergues o religiosos, o que tingui notícia certa dels mateixos, es pot dirigir a aquesta oficina.

Amb quin objectiu s'ha creat aquesta oficina?

-L'objectiu és prevenir i combatre els delictes d'abús sexual, facilitant les denúncies de les víctimes. L'Església no pot admetre, ocultar o restar indiferent davant els casos que es puguin donar, ja que ofenen greument a Déu i causen dolor i un mal terrible a les persones. Com passa amb altres àmbits, el mal comportament d'una persona, no pot fer-se extensiu a tota una institució. I la institució ha de reaccionar amb contundència a favor de totes les víctimes. És un manament cristià i una responsabilitat com a ciutadans.

Amb quin personal compta aquesta oficina?

-El Bisbe Francesc me va proposar que estigui al capdavant, junt amb la Doctora en Psicologia, Maria Vives Gomila i en Miquel Pons Portella, advocat. Formem un equip al servei de la diòcesi, en aquesta missió que requereix disponibilitat i transparència.

Com atenen les possibles víctimes?

-La funció d'aquesta oficina és triple. D'una banda, li correspon rebre qualsevol denúncia o informació relacionada amb possibles casos d'abús. En segon lloc, oferirà orientació sobre la tramitació processal, tant en via canònica com civil. Finalment, acompanyarà en un primer moment a les víctimes, oferint l'ajuda humana necessària.

A on s'han de dirigir?

-L'“Oficina per a la recepció de denúncies i acompanyament de víctimes” té la seva seu a la Casa de l'Església de Maó. Es pot contactar a través del correu electrònic: protecciomenorca@bisbatdemenorca.org o també preguntant a les oficines del Bisbat.

Toni Olives

Nova sessió de l'Escola d'Agents de Pastoral

El passat dissabte, 17 d'abril, en una jornada matinal freda i plujosa, va tenir lloc a la parròquia de Sant Martí des Mercadal la segona sessió de l'Escola Bàsica d'Agents de Pastoral que, en el present curs, té com a objecte d'estudi principal l'Antic i el Nou Testament. Com a continuació de la primera sessió, Diego Dubón i Teresa Jansà, en aquesta ocasió, se van centrar en els principals trets característics del Nou Testament i la seva composició.

Els ponents iniciaren la seva exposició parlant del marc geogràfic de Palestina en temps del Nou Testament, de la seva situació política, social i econòmica, i de l'ambient religiós que caracteritzava aquell període. Després de referir-se als orígens del cristianisme, analitzaren les peculiaritats dels evangelis de Mateu, Marc, Lluç i Joan i de les respectives comunitats a les quals anaven dirigits. A la tercera sessió, prevista per al dissabte, 22 de maig, se completarà la matèria d'estudi amb Els Fets dels Apòstols, les Cartes de Sant Pau i l'Apocalipsi.

Presentació a Ciutadella del llibre «Escoltes de Menorca MSC més de 50 anys... sempre a punt»

Dissabte passat va ser presentat al Palau Saura de Ciutadella el llibre que commemora el 50 aniversari dels Escoltes de Menorca (MSC). A l'acte van assistir el bisbe de Menorca, Monsenyor Francesc Conesa, l'alcalde de Ciutadella, Joana Gomila, Miquel Àngel Maria, conseller de cultura, educació i joventut, i diferents integrants del moviment escolta menorquí.

En la presentació, el president dels Escoltes, Carlos López, va recordar que en els seus inicis la majoria de l'associacionisme es va iniciar dins les parròquies i que gràcies a molts rectors es van crear els agrupaments escoltes a la nostra illa. Després va intervenir Xemi Bosch, responsable de coordinar el llibre, el qual va ressaltar que l'objectiu del llibre ha estat recopilar les vivències i anècdotes de molts integrants de l'escoltisme al llarg d'aquests anys, tot explicant les diferents etapes del desenvolupament del moviment a Menorca. També van intervenir Pere Marqués i Marga Seguí per compartir amb tots els assistents què els ha aportat l'escoltisme. Finalment, l'acte va comptar amb la interpretació d'algunes de les cançons més vinculades als escoltes com Arrels i el tradicional "L'hora dels adéus".

Mestral inicia un nou taller prelaboral de recuperació de bicicletes

Mestral, projecte d'economia social impulsat per Caritas Menorca, ha posat en marxa un nou taller que consisteix en la recuperació i restauració de bicicletes en les seves instal·lacions de Mestral a Ciutadella. Aquesta iniciativa compta amb el suport d'Inditex i permetrà la creació de 8 places de formació, ajudant als alumnes a rebre tant una formació tècnica i pràctica en la reparació de bicicletes com un acompanyament transversal sobre diferents temes per a així millorar les seves eines en la cerca d'ocupació. Aquesta nova línia de treball també aconseguirà recuperar bicicletes recollides pels serveis municipals, gràcies a la col·laboració dels Ajuntaments de Ciutadella, Maó i Es Castell, recuperant així la seva utilitat i evitant la generació extra de residus.

HOY + QUE NUNCA LA IGLESIA OFRECE TODA SU AYUDA.
Porque sumando X logramos un mundo mejor.

portantos.es

Agenda

Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions 2021

Aquest diumenge, 25 d'abril, celebrarem la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. Es convida a tota la comunitat cristiana a pregar per les vocacions del món.

Benedicció dels termes al Santuari de la Mare de Déu del Toro

Diumenge 2 de maig, a les 11 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro, benedicció dels termes i celebració de l'Eucaristia, presidida pel Sr. Bisbe de Menorca, Mons. Francesc Conesa.